

РЕШЕНИЕ

№ 2385

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Мария Стоева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1165** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „НАДКОНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника адв. А. А., срещу решение № 4815/08.12.2022 г. по анд № 11500/2022 г. на Софийския районен съд, НО, 109-ти състав.

С обжалваното решение съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № С-27-ДНСК-161 от 15.08.2022г., издадено от и. д. началник на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), [населено място], с което на „НАДКОНС“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева, за извършено нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 3 вр. с чл. 169, ал. 3, т. 3 ЗУТ, на основание 237, ал. 1, т. 6 ЗУТ.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение. Сочи се, че решаващият съд не е обсъдил доводите на жалбоподателя срещу издаденото наказателно постановление. Излагат се изводи, че жалбоподателят не е давал оценка на инвестиционния проект за физическата сигурност на предвидения строеж, тъй като не са коментирани каквито и да е било обстоятелства, касаещи физическата защита на строежите, каквато е предвидена по чл.169, ал.3, т.3 от ЗУТ, съответно липсват заключения за съответствие поради липса на разработена част от

инвестиционните проекти, касаещи физическата сигурност на предвидените строежи. Счита, че нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност, не е извършено. Прави се искане за отмяна на решението на Софийския районен съд, като се отмени изцяло и издаденото наказателно постановление. Претендира се присъждане на сторените деловодни разноски и заплатено адвокатско вознаграждение.

Ответникът с депозирания писмен отговор по жалбата и в съдебно заседание, чрез юрисконсулт Ц., оспорва жалбата. По изложени в отговора подробни съображения се прави искане за отхвърляне на депозираната касационна жалба, като обжалваното решение на Софийския районен съд бъде потвърдено като правилно. Претендира присъждане на юрисконсултско вознаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от касатора разноски за адвокатско вознаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна, поради което поддържа, че същата следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, X. касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора, като е приел правилно следната фактическа обстановка:

„Надконс“ ЕООД е сключило Договор № 12-ДОСИП/28.03.2022 г. с възложителя „Евоксис“ ЕООД, в качеството си на консултант (строителен надзор), за оценка съответствието на инвестиционните проекти със съществените изисквания към строежите за обект: „Складове, администрация и безвредно производство“. Въз основа на сключения договор дружеството е извършило оценка на съответствието на инвестиционен проект, фаза „Технически проект“, одобрен от главния архитект на район „В.“ на 12.04.2022 г. На 27.04.2022г. служител на ДНСК В. Й. извършил проверка на Разрешение за строеж № 29/12.04.2022 г., издадено от главния архитект на район „В.“, както и на одобрените на 12.04.2022 г. инвестиционни проекти за горепосочения строеж. При проверката е установено, че липсвала разработена част от инвестиционните проекти, касаеща минималните изисквания за физическа сигурност на строежите при проектирането им съгласно чл. 5, ал. 1 от Наредба РД-02-20-6/19.12.2016 г. „Надконс“ ЕООД е извършило оценка на съответствието на инвестиционен проект, фаза „Технически проект“ с Комплексен доклад № 13-О./06.04.2022 г., като оценката не е обхванала проверка за физическата сигурност на строежа. В изготвения доклад било направено заключение, че инвестиционният проект съответства към съществените изисквания за строежите, за да може да бъде одобрен от органа по чл. 145 от ЗУТ и че за строежа може да бъде издадено разрешение за строеж.

На дружеството е бил съставен акт за установяване на административно нарушение на 24.06.2022г. в сградата на ДНСК, в който било посочено, че е извършено нарушение от последното на разпоредбата на чл. 142, ал. 5, т. 3 от ЗУТ. Актът бил съставен в присъствие на представител на санкционираното дружество и връчен на датата на

съставянето му. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено и обжалваното наказателно постановление (НП) № С-27-ДНСК-161 от 15.08.2022г., издадено от Д. П. - и. д. началник на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), [населено място], с което на „Надконс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева, за извършено нарушение на чл. 142, ал. 5, т.3 вр. с чл. 169, ал. 3, т.3 от ЗУТ, на основание 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ.

Софийският районен съд е формирал изводи, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно постановено при съответствие с материалния закон, като съображенията за това са следните:

Настоящият съдебен състав споделя изцяло изводите на Софийския районен съд, че в хода на административнонаказателната процедура не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържащи необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

Одобрените и съгласувани инвестиционни проекти са основание за издаване на разрешение за строеж съгласно разпоредбата на чл.142, ал.1 ЗУТ. Всички части на инвестиционните проекти, които са основание за издаване на разрешение за строеж, се оценяват за съответствието им с основните изисквания към строежите. Обхватът на оценката, която по естеството си е проверка за съответствие, е рамкиран в чл. 142, ал. 5, т. 1-10 ЗУТ. Смисълът на оценката е да удостовери пред компетентния да издаде разрешение за строеж орган, че проектната документация отговаря на всички лимитативно посочени в чл. 142, ал. 5, т. 1 - 10 ЗУТ изисквания. Тя се извършва като комплексен доклад, съставен от регистрирано юридическо лице - консултант, несвързан с проектанта.

Съгласно чл. 142, ал. 9, изр. 3 ЗУТ комплексният доклад съдържа задължително оценка за изпълнението на изискванията на чл. 142, ал. 5, т. 1-10 ЗУТ. Законодателят е визирал в обхвата на оценката да попада проверката за съответствие с всяко едно от тези изисквания, включително и относимото към процесния случай изискване на чл. 142, ал. 5, т. 3 ЗУТ вр. чл. 169, ал. 3, т. 3 ЗУТ. В този смисъл докладът, изготвен от консултанта, следва да съдържа всички реквизити по чл. 142, ал. 5 от ЗУТ, тъй като това представлява основното и задължително съдържание на доклада, като незасягането в комплексния доклад на някое от изискванията по чл.142, ал.5 от ЗУТ е в противоречие с императивното изискване на чл. 142, ал. 9, изр. 3 ЗУТ.

Неоснователно е възражението на касатора, че в задължителния обхват на оценката (проверката за съответствие) по чл. 142, ал. 5, т. 1-10 ЗУТ, дължима от консултанта, се включвали единствено и само частите от оценявания инвестиционен проект, които са проектирани и са му възложени за проверка, като същата оценка не обхващала части, които не са проектирани и следователно нямало как да проверява за съответствие. Подобен довод е в противоречие с императивното изискване на чл. 142, ал. 9, изр. 3 ЗУТ. Комплексният доклад съдържа задължително оценка за изпълнението на всяко едно от изискванията на чл. 142, ал. 5, т. 1 – 10 ЗУТ, в това число и на чл. 142, ал. 5, т.

3 ЗУТ. Отделно от това, законодателят не е обвързал обхвата на оценката за съответствие на строежите с обхвата и съдържанието на подлежащия на оценяване инвестиционен проект, каквито са зададени от възложителя. Т. изключение би довело до обезсмисляне на основната дейност на консултанта по чл. 166, ал. 1, т. 1, пр. 1 ЗУТ - да извършва оценяване на съответствието на инвестиционните проекти в обхвата по чл. 142, ал. 5, т. 1 - 10 ЗУТ, т.е., да обективира заключението си относно качествено и нормативно съобразено изпълнение на дейността по инвестиционно проектиране.

Релевантно към предмета на спора изискване на чл. 142, ал. 5, т. 3 ЗУТ препраща към чл. 169, ал. 3, т. 3 ЗУТ, в която норма законодателят е закрепил изискването строежите да се проектират, изпълняват и поддържат в съответствие с изискванията и на нормативните актове за физическа защита на строежите.

Съгласно чл. 5, ал. 1 Наредба № РД-02-20-6 от 19 декември 2016 г. за техническите изисквания за физическа сигурност на строежите, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството (обн. ДВ. бр. 1 от 3 януари 2017 г.) при проектиране на строежите се предвиждат, а при изграждането им се влагат, елементи за защита, които осигуряват изпълнението на минималните изисквания за физическа сигурност. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6 от 19 декември 2016 г. предвижда, че строежите се проектират и изграждат така, че да осигуряват минималната физическа сигурност срещу посегателства, без да се нарушават условията на предвиденото за тях функционално предназначение, като се спазват изискванията, регламентирани в ЗУТ.

Съобразно чл.237, ал. 1, т. 6, пр. 1 ЗУТ началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец, на лице, извършило оценка за съответствие на инвестиционен проект в нарушение на изискванията на чл.142, ал.5 ЗУТ. Административнонаказващият орган е приложил точно санкционната норма на чл. 237, ал. 1, т. 6 ЗУТ, като е наложил имуществена санкция в размер на 5000 лв. Доколкото размерът на имуществената санкция е определен в предвидения от разпоредбата минимум, то същият не подлежи на редуциране.

Следва да се посочи, че настоящият съдебен състав споделя и изводите на СРС за липса на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН на извършеното нарушение.

По разноските.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен от съда по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4815/08.12.2022 г. постановено по анд №11500/2022 г. на Софийския районен съд, НО, 109-ти състав.

ОСЪЖДА „НАДКОНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция за национален строителен контрол сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.